

НАТАЛИЯ СОКОЛОВА ЗА АВТОРА

Превод от руски: Сидер Флорин, 1962

chitanka.info

Александър Алфредович Бек^[1] започва литературната си дейност като очеркист.

Още деветнадесетгодишен, когато работи в Московския кожарски завод, той пише бележки и очерци, които се печатат в „Правда“ и „Рабочая Москва“. След това става сътрудник на вестници и участва като литературен критик и рецензент по страниците на „Комсомольская правда“, „Известия“, списание „Новый мир“ и др.

В тридесетте години, увлечен от патоса на първите петилетки, без да изостави журналистическата си дейност, той сътрудничи в издания, основани с участието и под ръководството на А. М. Горки („История на фабриките и заводите“, „Хората на две петилетки“ и др.).

Оттогава градивната дейност на съветските хора става главна тема на неговото творчество.

Първата повест на Александър Бек, посветена на създателя на школата на руските високопещници Михаил Константинович Курако, е издадена за първи път в 1934 г., когато авторът е на тридесет и една година.

А. Бек е написал много очерци, разкази и повести, в които са изградени правдиви портрети на хората на труда, майстори на руската металургия в миналото и настоящето, бележити високопещници и стоманолехари — „Събития на една нощ“, „За новото и старото“, „Записки на доменния майстор“, „Зърно стомана“, „Новият профил“, „Последната висока пещ“, „Пред вдигнатите във въздуха пещи“ и др. Повечето от тях влизат в сборниците „Високопещници“ (1946) и „Тимофей Отвореното сърце“ (1956). Тематически към тях спада и романът „Млади хора“, който написва заедно с Н. Лойко, където е показана борбата на съветските учени за осъществяването на смели новаторски идеи, против консерватизма.

Александър Бек пише темпераментно, ярко за творческите търсения на хората от производството, за всекидневния им труд и борба.

През годините на Великата отечествена война А. Бек е военен кореспондент. В този период той създава романа за героите панфиловци „Волоколамското шосе“, получил широка известност и преведен на много чужди езици.

Написаният след това роман „Животът на Бережков“, оптимистичен, утвърждаващ живота, искрящ със своя хумор, разказва

за сложния творчески път на създателя на първия мощен съветски авиомотор, за талантливия конструктор, който доста грешил, лутал се, но най-сетне излязъл на широкия път на истинското творчество, намерил себе си, призванието си, изпитал радостта да служи на родината, на народа.

В 1960 година Александър Бек довършва отдавна замислените от него две повести „Няколко дена“ и „Резервът на генерал Панфилов“, които описват по-нататъшните подвизи на панфиловци и представляват едно цяло с романа „Волоколамското шосе“.

[1] Починал през 1972 г. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.